

det dette paa Grund af den ringe Sandsynlighed for dets Anvendelse ikke vilde virke motiverende for den handlende. Udkastet drager imidlertid, under Henviisning til Vanskeligheden ved at formulere en fyldestgørende Undtagelsesbestemmelse, ikke den fulde Konsekvens af det nævnte Hensyn, men indskrænker sig til fra Forældelsesbestemmelserne at undtage Bødeansvar for Overtrædelse af Skatte- og Afgiftslove, idet denne Undtagelsesbestemmelse menes at dække alle Tilfælde, hvor en Undtagelse fra de sædvanlige Forældelsesregler er en praktisk Nødvendighed. F. 1924 stemmer heri overens med Udkastet.

Det kan imidlertid ikke erkendes, at den nævnte Undtagelsesbestemmelse er fyldestgørende. Idet der herom henvises til Afhandlinger af Professor Oluf H. Krabbe i U. f. R. 1923 S. 105 og 1925 S. 4—6, skal herom bemærkes: Ved adskillige andre Lovovertrædelser end Overtrædelser af Skattelove er der de samme Grunde for ikke at tillade Forældelse. Om Overtrædelser af Bygnings- og Brandlovgivningen, Fredskovslovgivningen, Bogføringsloven, Aktieselskabsloven og mange andre Love gælder det ofte, at de normalt først vil blive opdaget efter nogen Tids Forløb, og det gaar derfor ikke an at lade Ansvar for de paagældende Lovbrud forældes. Den simpleste Regel vilde man opnaa ved helt at indskrænke Forældelsesinstituttet til Straffelovens Omraade og til de Love, der maatte indeholde særlige Bestemmelser derom, og under Hensyn til, at Særlovgivningens Strafferammer gennemgaaende er saa lave, at en Straf idømt i Henhold til denne kun sjældent vil være af indgribende Betydning for den dømte, samt til at Paatale af Overtrædelser af Særlovgivningen faktisk i Reglen ikke finder Sted efter længere Tids Forløb, vilde der næppe være større Betænkelighed herved. En let haandterlig Regel vilde man ogsaa opnaa ved, saaledes som foreslaaet af Krabbe i U. f. R. 1925 S. 5—6, at lade Forældelsesfristen for Bødeansvar regnes fra det Tidspunkt, da Øvrigheden faar Kundskab om Gerningsmanden, men en saadan Regel vilde i Praksis betyde det samme som en Udelukkelse af Forældelse. Saa vidtgaende Begrænsninger er det imidlertid næppe nødvendigt at opstille. Det maa ganske vist erkendes, at det næppe lader sig gøre at formulere en Lovbestemmelse, der paa Forhaand tydeligt udpeger de Tilfælde, hvor Forældelse ikke bør finde Sted og kun disse. Men dette er ikke afgørende. Det drejer sig nemlig ikke om at give en Regel, som skal være Rette-

snor for Borgerne som handlende Personer, Chancen for Forældelse maa netop ikke være Handlemotiv for dem, eller om at give den Borger, der har forbrudt sig, en sikker Vejledning med Hensyn til, om han til et vist Tidspunkt kan være sikker paa at slippe for en som Regel ringe Straf. Hovedsagen er, at man paa den ene Side ved at gøre Forældelsesreglerne anvendelige udenfor Straffeloven undgaar, at Straf uden Nødvendighed anvendes overfor en aargammel mindre Lovovertrædelse, og at man paa den anden Side opretholder den nugældende Beføjelse for Domstolene til ogsaa at statuere Ikke-Forældelse, dersom de reale Hensyn tilsiger det, selv om derved Forældelsen, set fra Lovovertræderens Standpunkt, i nogen Grad faar Karakteren af en Naadesakt.

I Overensstemmelse hermed har man formuleret § 92, Punkt 3, der dog tillige opretholder Bestemmelsen i Udkastets § 96 og F. 1924 § 97 om Ikke-Forældelse af Bødeansvar for Overtrædelse af Skatte- og Afgiftslove.

F. 1924 § 101 (U. § 102) er overført til Forslag til Ikrafttrædelseslov § 16.

Til § 97 (F. 1924 § 102, U. §§ 100 og 101).

Den i denne Paragraf omhandlede Akt foreslaas benævnt „borgerlig Oprejsning“. Affattelsen af Paragraffen er i det væsentlige i Overensstemmelse med Udkastet. Meddelelse af borgerlig Oprejsning henlægges saaledes til Domstolene. Om Grundene herfor se T. U. Mot. S. 110. Det forudsættes, at det ved Ændring i Retsplejeloven fastsættes, at Behandlingen af disse Sager skal foregaa for lukkede Døre.

Særlig Del.

12te Kapitel.

Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed.

Ved Affattelsen af dette Kapitels Bestemmelser har man regnet med den nuværende militære Ordning, hvorfor man fra Kommissionsudkastet har genoptaget de Bestemmelser, som i F. 1924 var udeladt